

Oponentní posudek rigorózní práce Mgr. Michala Randy

Rigorózní práce Mgr. Michala Randy je rešeršní studií na velmi zajímavé a důležité téma – role států v rozvoji automobilového průmyslu. Kromě statistického hodnocení komparativní výhody českého strojírenského průmyslu práce neobsahuje vlastní empirický výzkum. Studie tedy nemá klasické členění na teoretickou, metodickou a empirickou část. Metodická kapitola chybí. Sekce 2 Obecná diskuse je nezvykle členěna – začíná výstižným empirickým zarámováním problematiky o vývoji české průmyslové politiky v transformačním období. Následuje obecnější diskuse vlivu přímých zahraničních investic na domácí ekonomiku a kapitola věnována procesu privatizace. Druhá část práce je věnována dopadům transformace ekonomiky a následně průmyslové politiky na automobilový průmysl.

Autor explicitně nestanovil hypotézy, výzkumné otázky ani cíle práce. Není tedy snadné posoudit, zda naplnil zadání. Práce má popisný charakter, který se projevuje zejména v sekci č. 4, kdy jsou popisovány privatizační a investiční projekty nejvýznamnějších automobilových firem na českém území. To není nutně chyba, autor sesbíral mnoho cenných informací, které poměrně vyčerpávajícím způsobem prezentuje. Pokud toto byl záměr, pak se domnívám, že práce splnila svůj účel. Jako oponent bych se však neměl domýšlet, co přesně chtěl autor zjistit a kam chtěl dospět. Mělo to být jasně řečeno v úvodu práce pomocí formulace explicitních cílů, výzkumných otázek nebo hypotéz.

Grafická a stylistická stránka práce je na solidní úrovni, ačkoli některé překlepy nebo chybné mezery se vyskytují. Přehlednosti by však prospělo častější zalamování textu do odstavců, které by oddělily jednotlivé zásadní myšlenky – v tuto chvíli slité do jednolitého bloku textu. Na s. 36 jsem objevil terminologickou chybu – „obchodní centra“ namísto správného termínu centra strategických služeb, jinak je terminologie v pořádku.

Diskuse s literaturou je poměrně propracovaná a opřena o široké spektrum odborných i novinových článků. Přesto se domnívám, že autor nevytěžil načtenou literaturu dostatečně. Nadměrně spoléhá na středoevropské autory a to i při obecné teoretické diskusi. Práce Pavlínska (např. 2004) nebo Římana a kol. (2008) jsou citovány až příliš často. Diskuse dopadů investičních pobídek je podle mého názoru jednostranná. Namísto širší diskuse různých pohledů na tuto problematiku se autor opírá především o pojetí Martina Římana, Vladimíra Tomšíka nebo Petra Macha, které nešťastně vydává za obecný názor, nebo to tak přinejmenším působí. Problematický je závěr, který nemá podobu skutečného závěru se shrnutím a implikacemi pro aplikační sféru, ačkoli se autor pokouší o diskusi a vlastní hodnocení. Závěr obsahuje řadu podrobných statistických údajů a působí jako další kapitola v rámci diskuse s literaturou. V práci postrádám propracovanější geografické aspekty studované problematiky nebo diskusi dopadů na regionální rozvoj, což je částečně kompenzováno až v závěru práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Ostravě 4.5.2015

RNDr. Jan Ženka, Ph.D, Ostravská univerzita

